

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/360/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615214257
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615214257.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jany Krnáčovej ako členov senátu, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ Q. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., časť O. č. XX, XXX XX Y., 2/ W. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., časť O. č. XX, XXX XX Y., obaja zastúpení advokátom Mgr. Petrom Sitarčíkom, so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, v konaní o návrhu žalovaných 1/ a 2/ na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Ro/212/2013 o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/347/2015-47 z 18. apríla 2016, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaných 1/ a 2/ na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Ro/212/2013 podľa § 234 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) ako oneskorene podaný po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty ustanovenej v § 230 ods. 1 O. s. p.. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Ro/212/2013 mal súd prvej inštancie preukázané, že konanie na návrh spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. proti žalovaným Q. R. a W. R. začalo 22. apríla 2013. O návrhu žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. rozhodol v konaní sp. zn. 9Ro/212/2013 Okresný súd Lučenec platobným rozkazom č. k. 9Ro/212/2013-27, ktorý bol žalovaným 1/ a 2/ doručený 3. mája 2013. Žalovaní odpor proti platobnému rozkazu nepodali. Odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v konaní sp. zn. 9Ro/212/2013 súd odmietol ako podaný neoprávnenou osobou. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. mája 2013 v spojení s opravným uznesením.

1.1 Dôvodom obnovy konania podľa návrhu žalovaných malo byť zistenie žalovaných dňom 30. júna 2015 pri porade v Centre právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, že žalobca si v konaní sp. zn. 9Ro/212/2013 voči ním uplatnil právo na zaplatenie peňažnej sumy na základe neprijateľných zmluvných podmienok a pri uzavieraní dohody o uznaní záväzku sa dopustil nekalej obchodnej praktiky. Až dňa 23. 09. 2015 sa žalovaný pri rokovaní s advokátom určeným Centrom právnej pomoci dozvedeli o tom, že žalobca EOS KSI Slovensko, s. r. o. sa podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/37/2012 zo 07. 12. 2012 bol povinný zdržať používania Dohody o uznaní dlhu v zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa návrhu žalovaných malo ísť o skutočnosti, ktoré v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. nemohli použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní a mohli pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci sp. zn. 9Ro/212/2013.

1.2 Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania podľa odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu je zachovanie zákonných lehôt určených v § 230 O. s. p.. Objektívna trojročná

lehota s výnimkami ustanovenými v zákone plyní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Začiatok trojmesačnej subjektívnej lehoty je stanovený okamihom, kedy sa účastník, ktorý podáva návrh na obnovu konania dozvedel o dôvode obnovy konania, resp. od kedy mohol dôvod obnovy konania uplatniť. Žalovaní podali návrh na obnovu konania v trojročnej objektívnej lehote, ale po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Žalovaní 1/ a 2/ sa najneskôr dňa 3. mája 2013, kedy im bol doručený platobný rozkaz vo veci sp. zn. 9Ro/212/2013 dozvedeli o tom, že je proti nim vedené konanie o zaplatenie dlžnej sumy. Proti platobnému rozkazu mali právo podať odpor, ale svoje právo nevyužili. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala žalovaným plynúť po právoplatnosti platobného rozkazu a uplynula dňom 24. augusta 2013. Pasivita žalovaných 1/ a 2/ v konaní sp. zn. 9Ro/212/2013 nemôže byť podľa názoru súdu prvej inštancie využítá pri návrhu na obnovu konania. Z dôvodu zmeškania zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania nemohol súd návrhu žalovaných vyhovieť, preto návrh na obnovu konania zamietol.

2. Žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní proti tomuto uzneseniu namietali nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Tvrdili, že o tom, že by sa žalobca mal zdržať podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka používania dohody o uznaní dlhu, ktorá bola v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa žalovaní dozvedeli až pri prevzatí zastúpenia pre účely poskytnutia právnej pomoci advokátom Mgr. Petrom Sitarčíkom dňa 23. 09. 2015. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016 bolo možné povoliť obnovu konania, ak boli zistené nové skutočnosti, ktoré účastník nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu napriek tomu, že v tom čase existovali, pretože ich účastník nepoznal. Procesná prípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania je podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť rozhodnutia alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní, ale ten, kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p., avšak ich v pôvodnom konaní nepoužil. Neobstojí teda odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, že pasivita žalovaných 1/ a 2/, ktorí nepodali odpor proti platobnému rozkazu nemôže byť využítá pri návrhu na obnovu konania. Žalovaní uznávajú, že skutočnosti, na základe ktorých žiadajú o povolenie obnovy konania existovali v čase pôvodného konania, avšak ich v pôvodnom konaní nevedeli použiť z dôvodu, že o nich nemali vedomosť. Nie je možné žiadať od žalovaných 1/ a 2/, ktorí sú v pozícii spotrebiteľa, aby poznali podrobne detaily právnych predpisov, resp. rozhodnutí súdov tak, ako uvádzal v konaní o povolení obnovy žalobca a ako si to nekriticky osvojil súd prvej inštancie. K takémuto záveru dospel vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/9/12 zo 16. januára 2013, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Nie je možné sa stotožniť s odôvodnením súdu prvej inštancie, že žalovaní opomenuli v konaní o vydanie platobného rozkazu podať riadny opravný prostriedok proti platobnému rozkazu. Takéto skutočnosti nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Nie je potom správny právny záver súdu prvej inštancie, že trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť 24. mája 2013, kedy sa stal platobný rozkaz právoplatný a že by lehota žalovaným na podanie návrhu na obnovu konania uplynula dňa 24. 08. 2013. Súd prvej inštancie neodôvodnil svoj názor, prečo práve od 24. 05. 2013 (dátum nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu) začala plynúť trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Žalovaní stále tvrdia, že sa o dôvode obnovy konania dozvedeli až 23. 09. 2015 od svojho právneho zástupcu a dôkazom o tom je aj plná moc právneho zástupcovi udelená 23. 09. 2015. Na deň 24. 05. 2013 pripadá začiatok objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania a začiatok trojmesačnej subjektívnej lehoty pripadol na 23. 09. 2015.

2.1 Druhým dôvodom na povolenie obnovy konania uplatneným žalovanými bolo zistenie, že rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 9Ro/212/2013 je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, ktoré mohli a mali byť použité v pôvodnom konaní a pre žalovaných by privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Jedná sa o rozhodnutia rozsudok Súdneho dvora EÚ C-473/00 z 21. 11. 2002, rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených prípadoch C-240/98 - C-244/98 a ďalšie rozsudky Súdneho dvora EÚ C-618/10, C-429/5. Súd prvej inštancie neodôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že žalovaní nepreukázali existenciu dôvodu na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O. s. p.. Žalovaní v návrhu na obnovu konania poukázali na to, že povinnosťou súdu v zmysle § 172 ods. 9 O. s. p. účinného už aj v čase vydania platobného rozkazu sp. zn. 9Ro/212/2013 bolo z úradnej moci skúmať neprijateľné zmluvné podmienky.

2.2 Navrhli, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý sa podľa § 470 ods. 1, 2 použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov uskutočnené pred jeho účinnosťou zostávajú zachované. Odvolací súd rešpektujúc ustanovenia § 470 ods. 1, 2 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie bolo postačujúce aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu, nebolo potrebné doplniť ani zopakovať a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne vo výroku potvrdil.

4.1 Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku rozhodoval súd prvej inštancie o návrhu na obnovu konania uznesením výrokom o zamietnutí návrhu na obnovu konania alebo povolením obnovy konania. Dôvodom zamietnutia návrhu na obnovu konania súdom prvej inštancie bolo zistenie, že návrh bol podaný oneskorene. Forma rozhodnutia súdu v prípade oneskorene podaného návrhu na obnovu konania je aj podľa § 413 ods. 1 písm. a) C. s. p. uznesenie.

5. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V pôvodnom návrhu na obnovu konania žalovaní odkazovali aj na iné konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10Ro/210/2013 totožné s konaním pod sp. zn. 21C/205/2015, v ktorom sa takisto domáhali obnovy konania z rovnakých dôvodov ako v prejednávanej veci. Odvolací súd z vlastných registrov zistil, že návrh na obnovu konania vo veci sp. zn. 21C/205/2015 bol rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/142/2016 z 19. decembra 2016 odmietnutý ako oneskorene podaný.

6.1 Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaní opravili návrh na povolenie obnovy konania tak, že sa v tomto konaní pod sp. zn. 8C/347/2015 domáhajú obnovy konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Ro/212/2013.

7. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Ro/212/2013 správne súd prvej inštancie zistil, že návrh na začatie konania proti žalovaným Q. R. a W. R. podal žalobca EOS KSI Slovensko, s. r. o. dňa 22. 04. 2013, predmetom konania bolo zaplatenie peňažnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej s právnym predchodcom žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Všeobecnou úverovou bankou, a. s. o úvere. Okresný súd Lučenec vydal platobný rozkaz č. k. 9Ro/212/2013-27 dňa 29. 04. 2013, ktorým žalobe spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. vyhovel. Platobný rozkaz bol doručený žalovanému 1/ Q. R. dňa 3. mája 2013 a žalovanej 2/ dňa 3. mája 2013. Dňom 14. mája 2013 doručilo Združenie na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove Okresnému súdu Lučenec oznámenie o tom, že vstupuje do konania sp. zn. 9Ro/212/2013 ako vedľajší účastník na strane žalovaných. Toto združenie zastupoval JUD. Andrej Cifra, advokát, ktorý v mene vedľajšieho účastníka podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom poukazuje na „zásadný rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/37/2012 zo 07. 06. 2012“ na odôvodnenie svojich námietok proti dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku so žalovanými aj so žiadosťou, aby súd konajúci vo veci 9Ro/212/2013 ex offo skúmal neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka spolu s kópiou plnej moci udelenej Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS JUDr. Andrejovi Cifrovi, advokátovi doručil súd prvej inštancie žalovaným, ktorí zrejme si myslia, že majú plnú moc JUDr. Andrejovi Cifrovi podpísať, vrátili túto listinu s vlastnými podpismi na splnomocnení súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 228 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania: a) ak sú tu skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní pokiaľ môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a e) ak je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

8.1 Návrhom na obnovu konania mohol podľa § 228 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016 účastník napadnúť aj platobný rozkaz.

9. Lehoty na podanie návrhu na obnovu konania upravoval Občiansky súdny poriadok v § 230. Správne súd prvej inštancie konštatoval existenciu dvoch lehôt. V § 230 ods. 1 tzv. subjektívna trojmesačná lehota, ktorá plynula od času, keď ten, kto obnovu navrhuje sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Objektívnu trojročnú lehotu podľa § 230 ods. 2 O. s. p. žalovaní bez pochyby stihli, keď platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 9Ro/212/2013 v spojení s opravným uznesením nadobudol právoplatnosť už 23. mája 2013, nie 24. mája 2013 ako to uvádza súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia. Dňom 24. mája 2013 začala plynúť trojročná objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Návrh na obnovu konania bol na Okresný súd Lučenec podaný 29. 09. 2015 pred uplynutím trojročnej objektívnej lehoty.

10. Súd prvej inštancie nesprávne viazal počiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 O. s. p. na právoplatnosť platobného rozkazu, keď podľa zákona začne plynúť táto lehota odvtedy, ako sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Žalovaní tvrdia, že sa o dôvode obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a), e) O. s. p. dozvedeli 30. júna 2015 po návšteve Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota za účelom poskytnutia právnej pomoci v exekučnej veci o zaplatenie 2 141,57 € (zrejme podľa platobného rozkazu sp. zn. 9Ro/212/2013) a o rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/37/2012 až 23. 09. 2015 pri návšteve Centrom právnej pomoci určeného advokáta Mgr. Petra Sitarčíka.

11. Podľa § 230 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie spolunavrátanie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

12. Ustanovením § 230 ods. 3 Občiansky súdny poriadok vyjadril zásadu, že skúmanie prípustnosti obnovy konania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu prichádza do úvahy len v prípade, ak návrh na obnovu konania bol podaný v zákonných lehotách. Toto ustanovenie nebolo možné preklenúť ani princípom ochrany spotrebiteľa, na ktorý žalovaní v odvolaní s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/9/2012 poukazujú. Jednou zo záruk právnej istoty je nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť. V záujme zachovania princípu právnej istoty je potrebné dôsledne trvať na tom, aby obnova právoplatne skončeného konania bola pripustená, len ak bol návrh na obnovu konania podaný včas. Žalovaní si nesprávne vysvetľujú ustanovenie § 228 O. s. p. v znení účinnom do 30. 06. 2016, ak v odvolaní tvrdia, že podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. môžu podať návrh na obnovu konania aj v prípade, že nové skutočnosti, na ktoré sa v návrhu na obnovu konania odvolávajú, existovali už v čase pôvodného konania a žalovaní ako účastníci ich nepoužili len z dôvodu, že ich nepoznali. Subjektívna stránka prípustnosti odvolania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. vyjadrená slovami „bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní“ znamená, že skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy nemohol účastník súdu označiť alebo že dôkaz nimi nemohol byť prevedený. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/37/2012 zo 07. 12. 2012, ktorým žalovaní argumentujú v návrhu na obnovu konania existovalo už aj v čase rozhodnutia Okresného súdu Lučenec platobným rozkazom č. k. 9Ro/212/2013. Dôkaz touto listinou mohol byť vykonaný už v konaní sp. zn. 9Ro/212/2013, keby žalovaní hájili svoje práva. V civilnom sporovom konaní, v ktorom zodpovednosť za výsledok konania spočíva v predovšetkým na účastníkoch konania si musia aj účastníci (strany) hájiť svoje práva (zásada „vigilantibus iura“ - každý nech si stráži svoje práva), ktorá sa uplatňuje aj v sporoch so spotrebiteľom. Práve na tú skutočnosť, že žalovaní si nestrážili svoje práva v konaní pod sp. zn. 9Ro/212/2013 poukázal aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

13. Žalovaní zavádzajú pokiaľ v návrhu na obnovu konania tvrdia, že sa o nekalej obchodnej praktike žalobcu pri uzatváraní dohody o uznaní záväzku a o porušovaní práva žalovaných ako spotrebiteľov žalobcom dozvedeli až 30. 06. 2015, resp. 23. 09. 2015 v súvislosti s právnou pomocou poskytovanou žalovaným Centrom právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota. Z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/142/2016 z 19. decembra 2016, ktoré je konečným rozhodnutím vo veci uvádzanej samotnými žalovanými v návrhu na obnovu konania (na Okresnom súde Lučenec vedený spor sp. zn. 10Ro/212/2013, 21C/205/2015, ktorý si musel odvolací súd pozrieť, aby porozumel návrhu na obnovu konania žalovaných) je preukázané, že v spore sp. zn. 21C/205/2015 totožnom z hľadiska predmetu s vecou vedenou na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Ro/212/2013 taktiež vstúpil do konania vedenom žalobcom EOS KSI Slovensko, s. r. o. proti žalovaným ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, ktorý postupoval rovnakým spôsobom vo veci sp. zn. 10Ro/210/2013 aj 9Ro/212/2013, že vo svojom mene podal odpor proti

platobnému rozkazu. Vo veci sp. zn. 10Ro/210/2013 Okresný súd Lučenec doručil odpor vedľajšieho účastníka žalovaným už 3. septembra 2013. V odpore podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci 14Co/142/2016 rozviedol vedľajší účastník na strane žalovaných podrobne úpravu spotrebiteľského práva vyplývajúcu z ustanovenia § 52 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka, poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Co/306/2012, na neprijateľné zmluvné podmienky a poukázal aj na nekalú obchodnú prax pri uzatváraní dohody o uznaní záväzku. Žalovaní v spore sp. zn. 10Ro/210/2013 reagovali na odpor vedľajšieho účastníka súhlasným stanoviskom 12. septembra 2013, z čoho odvolací súd vyvodil, že najneskôr v tento deň sa obaja žalovaní dozvedeli o skutočnostiach, ktoré neskôr vo svojom návrhu na obnovu konania uvádzajú ako zákonné dôvody na povolenie obnovy rozkazného konania. Tento údaj o zistených skutočnostiach, že EOS KSI Slovensko, s. r. o. pri uplatňovaní svojich nárokov postupoval v rozpore so spotrebiteľským právom možno vzťahovať aj ku konaniu 9Ro/212/2013 a to na základe listinného dôkazu založeného na č. I. 44 spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Ro/212/2013, kde žalovaní 1/ a 2/ po prevzatí oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na ich strane vrátili Okresnému súdu Lučenec späť kópiu všeobecnej plnej moci udelenej Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS JUDr. Andrejovi Cífrovi so svojim podpismi (podľa obálky na č. I. 45 spisu 9Ro/212/2013 sa tak malo stať už 06. 06. 2013) zrejme v domnení, že touto listinou splnomocnili na zastupovanie v konaní JUDr. Andreja Cífru. I keď táto nesprávne vyhotovená listina nevyvolala žiadne právne účinky v spojení s informáciami zo spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Ro/210/2013, na ktoré v návrhu na obnovu konania pod sp. zn. 8C/347/2015 poukazovali práve žalovaní je možné vyvodiť záver, že najneskôr dňom 12. septembra 2013, kedy žalovaní reagovali na odpor vedľajšieho účastníka vo veci 10Ro/210/2013 poznali žalovaní tie skutočnosti, ktoré v návrhu na obnovu konania pod sp. zn. 8C/347/2015 Okresného súdu Lučenec s odkazom na § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. poukazujú. I keď súd prvej inštancie vo veci 8C/347/2015 nesprávne počítal začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania od právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Ro/212/2013 je možné konštatovať, že jeho rozhodnutie je vecne správne vo výroku, keď návrh na obnovu konania zamietol. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. môže odvolací súd potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v prípade, ak je vecne správne len vo výroku, nie aj v dôvodoch. Odvolací súd postupujúc podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

14. O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 1, 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).